

"Albanië"

We maken met Sawadee een rondreis door Albanië. Bijna vijftig jaar lang was het land afgesloten van de rest van de wereld, een soort Noord-Korea maar dan in Europa natuurlijk. Met ijzeren hand geregeerd door de communist Enver Hoxha, die erin slaagde met de hele wereld ruzie te krijgen en het land totaal van de buitenwereld isoleerde.

Gerion, onze gids, heeft geen woord over voor die gek en die tijd. Toch: in die tijd heeft Albanië zich ontwikkeld van totaal rurale en archaïsche samenleving, waarin analfabetisme de norm was, de vrouw slechts bezit van de man en bloedwraak, met name in noorden, gemeengoed was tot een meer moderne samenleving.

Misschien. Veranderingen gaan langzaam. De bloedwraak is weer in alle hevigheid teruggekeerd in het noorden, en ergens zien we allen maar mannen en jongens zonnen en zwemmen in de rivier. De propagandamachine hapert. Gerion stottert en weet geen goed antwoord. Vrouwen, dat geeft maar gedoe. Dat in één land ook meerdere etniciteiten wone[JD1] n (in het zuiden Grieken in het noorden Serviërs) en zo hun rechten hebben vindt hij maar lastig.

Albanië is arm, het behoort tot de armste landen van Europa, heeft na de val van het communisme verwarrende jaren gehad, waarbij er zelfs een tijdje medio jaren negentig helemaal geen bestuur was. Als naïeve kinderen hadden de Albaniërs het kapitalisme omarmd en hun weinige geld massaal in piramidefondsen belegd. Met dramatische gevolgen natuurlijk. Dat doen ze nu beter. Een Albaniër die geld heeft koopt een Mercedes-Benz.

We wandelen overal en nergens, waarbij de bergen in het noorden met stip het mooiste zijn. Nergens in Europa zagen we eerder zoveel ongerepte natuur, we zagen alleen al vijf slangen. Ook heel erg giftige, ja. We bezoeken de hoofdstad Tirana, zien in de weldadige voorjaarswarmte een Balkanland in ontwikkeling, dat ernaar hunkert lid te worden van de EU en opgenomen te worden in de vaart der volkeren. Geef ze eens ongelijk.

Maar voor de liefhebbers van authenticiteit en echte gastvrijheid, van gewoon lekker weer, mooie haast nog ongerepte stranden en bergen, van melancholici zoals ik die ergens denken dat vroeger alles beter was, toen de mensen er nog voor elkaar waren en het leven eenvoudiger was, voor die mensen is Albanië een aanrader.

Moet je wel snel zijn. Geld doet wonderen.

[JD1]

© oktober 2018, jorrit3, BasicPublishing.nl